

En vigtig del af min udvikling

Opvokset ved Skanderborg

Efter at have udforsket spændende verdensdele vidt og bredt fik jeg lyst til igen at gå på skolebænken. Jeg hedder Kristen Hofgaard Møller, jeg er 24 år. Jeg valgte selv mit navn da jeg blev født, men jeg er ikke fanatisk kristen. Mine forældre, som begge er kreative og ”alternativt tænkene” mennesker, satte Anna, min 2 år yngre søster, og mig på Rudolf Steiner skolen i Skanderborg, 10 km fra landsbyen Gl.Gjesing hvor vi boede hele min barndom.

Steiner-skolen

Steiner-skolen bød på mange kreative fag og skulle, ifølge antroposofien som er en bevægelse startet af østrigeren Rudolf Steiner i begyndelsen af 1900 tallet, ikke bare uddanne barnets ydre men også indre – altså den åndelige side. Dette var ikke noget som vi egentlig lagde mærke til, fordi antroposofi ikke er et tema i undervisningen, men jeg kan efter skolen mærke at jeg har fået nogle kreative gaver som andre børn ikke har fået. Tilgængæld er der osse ting som jeg føler at mangle. Faktisk er det noget af grunden til at jeg nu er startet på højskole.

Hvorfor Højskole

Jeg trænger til at lære mere praktisk om hvordan verden hænger sammen. Mine oplevelsesrige rejser har givet mig interesse for at lære ting som jeg ikke før har haft den store interesse for. Hvordan hænger det politiske system egentlig sammen her i Danmark? Hvad er det for nogle politiske spil der er aktuelle i dag? Hvordan spiller mediernes ind?

Jeg tror at mediernes rolle er enorm. Hvem er det for eksempel der vælger de folk som sender os danskere i krig? Det er os. Hvorfra ved vi hvad der sker – hvad vi skal stemme?

Vores eneste kilde er mediernes.

Mine tanker om at gå på højskole startede i dette forår. Min tyske kæreste Marlies kom hjem fra Sydamerika og vi havde lyst til at gøre noget sammen. Højskolen var en god mulighed for at prøve at bo sammen, hun kunne lære dansk og jeg kunne opfylde min tanke om at ”gå på skolebænken”. I min søgen efter en skole som kunne tilfredse os begge gik det mere og mere op for mig hvad det var jeg egentlig ville.

Europahøjskolen

Jeg ville gerne udfordre min skriveevne som jeg aldrig har følt mig helt tryk i. Jeg ville lære om journalistik og politik.

Europahøjskolen virkede som det helt rigtige valg. Her kunne vi få præcis de fag vi var interesserede i. Vi ville have rig mulighed for også at dyrke andre interesser på skolen, ikke mindst i de flotte omgivelser af skov og hav. At skolen var en international skole var heller ikke i lav prioritet. Som verdensrejsende er det dejligt at kunne vise sit eget land og kultur frem.

Udbytte

Når jeg forlader skolen til jul er jeg sikker på at have lært rigtig meget. Jeg regner med at jeg har fået arbejdet med mit sprog og fået tryk i at formulere mig skriftligt på dansk. Jeg regner også med at jeg vil have en større forståelse for dansk og international politik.

I det sociale er jeg sikker på at jeg vil have venner som man vil kunne besøge over hele verden. Det betyder i nogle lande uendelig meget at have gode kontakter så man kan komme rigtigt ind i lokalmiljøet.

Mit liv bliver forhåbentligt ikke ensrettet. Jeg har ikke nogen specifik retning jeg vil følge, men håber at jeg vil være i stand til at følge mine interesser og på skift give dem mere eller indre plads og derved altid at være i udvikling. Hertil vil højskoleopholdet være en vigtig del.